Namárië

Altariello nainië Lóriendessë

Ai! laurië lantar lassi súrinen, yéni únótimë ve rámar aldaron! Yéni ve lintë yuldar avánier mi oromardi lisse-miruvóreva Andúnë pella, Vardo tellumar nu luini yassen tintilar i eleni ómaryo airetári-lírinen.

Sí man i yulma nin enqantuva?

An sí Tintallë Varda Oiolossëo ve fanyar máryat Elentári ortanë ar ilyë tier undulávë lumbulë ar sindanóriello caita mornië i falmalinnar imbë met, ar hísië untúpa Calaciryo míri oialë.

Sí vanwa ná, Rómello vanwa, Valimar!

Namárië! Nai hiruvalyë Valimar! Nai elyë hiruva! Namárië! ကိုတိုင် ကဲ့က်က် ကျွင်းကြွတ်

ය) උඉත් උසා උප් වුණානං ස්තා ක් උසා සිටු ක්වා සුදුනා ස්තා ක් උසා සිටු ක්වාන්ත ස්තා ක් උසා සිටු ප්රිකා ස්තා ස්වා ස්වා ස්වාන්ත ස්තා ස්වාන්ත් ස්වාන්ත ස්තා ස්වාන්ත් ස්වාන්ත ස්වාන්ත් ස්වාන

ပ် ထဲက i ရှိတွင်္ထာ ကက iထိုကြာရှာ

Farewell

Galadriel bids farewell to Lorien

Ah! like gold fall the leaves in the wind, long years numberless as the wings of trees! The years have passed like swift draughts of the sweet mead in lofty halls beyond the West, beneath the blue vaults of Varda wherein the stars tremble in the song of her voice, holy and queenly.

Who now shall refill the cup for me?

For now the Kindler, Varda, the Queen of the Stars, from Mount Everwhite has uplifted her hands like clouds, and all paths are drowned deep in shadow; and out of a grey country darkness lies on the foaming waves between us, and mist covers the jewels of Calacirya for ever.

Now lost, lost to those from the East is Valimar!

Farewell! Maybe thou shalt find Valimar! Maybe thou shalt find it! Farewell!